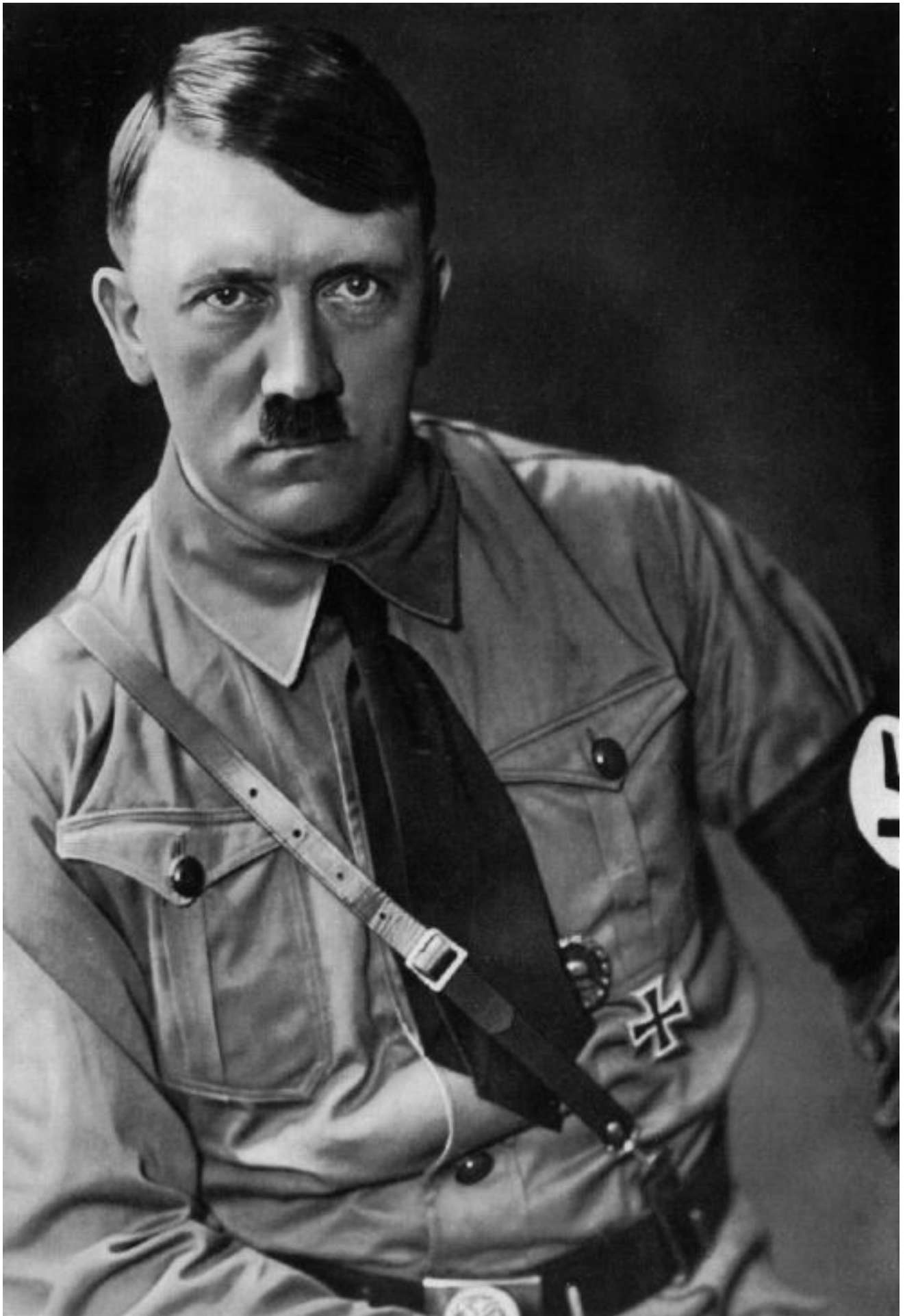

**HITLERIO
ŽODŽIAI**

HITLERIO ŽODŽIAI

SUDARĖ MATT KOEHL

TURINYS

PRATARMĖ

I. GAMTA

II. RASĖ

III. BENDRUOMENĖ

IV. IDEALIZMAS

V. KULTŪRA

VI. ASMENYBĖ

VII. ŠVIETIMAS

VIII. PRIEŠAS

IX. KOVA

X. JUDĖJIMAS

XI. VALSTYBĖ

XII. NAUJOJI TVARKA

PRATARMĖ

Kiekvienas amžius Žemėje yra reprezentuojamas vardo, išskirtinos figūros, kuri pasirodo tik kartą per tūkstančius metų žmonijai suteikti naują simbolį, naują įstatymą, vesti ir pramušti jos likimą.

Mūsų laikų didžioji figūra ir archetipas yra Adolfas Hitleris. Didžiausio pavojaus mūsų rasei laikui, ši amžina būtybė buvo atsiųsta mums priminti amžinuosius gyvybės dėsnius.

Žodžiai, kuriuos šnekėjo šis vyras, mūsų rasei yra gyvybės žodžiai. Be jų nėra vilties. Be jų mūsų rūšis neturi jokios ateities šioje planetoje. Be jų, mūsų rasė yra pasmerkta išnykimui.

Bet, dėka Savo apvaizdingo pasirodymo žmonijos istorijoje, Adolfas Hitleris mums paliko nuostabų palikimą. Nes ir jo raštuose, ir jo viešuose pasisakymuose, Jis atskleidė tuos įstatus ir įsakymus, pagal kuriuos mes turime gyventi ir veikti.

Adolfo Hitlerio doktrinos kertinis akmuo yra įkūnytas Jo knygos – ***Mein Kampf – Mano Kovos*** – kurioje Jis išdėstė naujo tikėjimo esminius principus ir tiesas, puslapiuose. Ir nors šis veikalas yra dažnai minimas, ginčijamas, iš tiesų, šmeižiamas, retai tėra jis skaitomas su įžvalgumu ir suvokimu, kurio reikia tikram supratimui.

Padaryti Adolfo Hitlerio pamokymus labiau prieinamus mūsų Judėjimo šalininkams, taip pat ir kitiems, mes siūlome šį aktualiausių ir gyvų citatų iš šio didingo veikalo rinkinį.

Pirmoje vietoje, atrenkant šias citas, buvo poreikis suteikti glaustą medžiagos pateiktį, kuri gali būti nesunkiai atsimenama kaip naudinga nuoroda ir vadovas kasdieniniame gyvenime. Patogumo dėlei, visos rinktinės citatos buvo sugrupuotos į dvyliką pagrindinių kategorijų. Skaičiai nurodo konkretų tomą ir skyrių ***Mano Kovoje***, kuriame gali būti rasta kiekviena citata.

Mes tikime, kad šie žodžiai pasirodys kaip ne tik pamokantys, bet, kad jie pasitarnaus kaip paskatinimo ir paraginimo šaltinis ir atves prie naujo Vado norų suvokimo ir valios visai ariškajai žmonijai.

- ***Matt Koehl***

I: GAMTA

Aukščiausioji išmintis visada susideda iš instinktyvių priežaščių supratimo: žmogus niekada negali susmukti į beprotybę, tikėdamas, kad jis tapo Gamtos valdovu ir viešpačiu - kuri yra taip lengvai sukeliama pusinio išsilavinimo išpuikimo - bet turi suprasti Gamtos valdžios esminę būtinybę ir suvokti kaip jo paties egzistencija yra priklausoma nuo šios amžinos kovos aukštyn dėsnių. Tada jis pajaus, kad visatoje, kurioje planetos sukasi aplink saules ir mėnuliai sukasi aplink planetas, kur vien jėga amžinai valdo silpnybę, priversdama ją būti klusnia tarnaitė, arba sutraiškydama ją, negali būti ypatingų dėsnių žmogui. Ir jį nustelbia amžinieji šios aukščiausiosios išminties principai. Jis gali bandyti juos suprasti, bet nuo jų pabėgti, niekada. **I:10**

Kai žmogus bando sukilti prieš geležinę Gamtos logiką, jis pradeda konfliktą su dėsniais, kuriems jis pats yra skolingas savo, kaip žmogaus, egzistenciją. Ir taip jo veiksmas prieš Gamtą turi privesti prie jo paties pražūties. **I:11**

Ir čia, žinoma, Gamta gali būti niekinama tam tikrą laiką, bet jos kerštas sėkmingai pasirodys. Jai save parodyti tereikia laiko, arba ji yra dažnai pastebima žmogaus per vėlai. **I:10**

Amžinoji Gamta nestabdoma atkeršija už savo įstatymų pažeidimą. **I:2**

... Ši planeta kadaise milijonus metų judėjo per erdvę be žmogiškųjų būtybių ir ji kažkurią dieną tai gali daryti vėl, jeigu žmonės pamirš, kad yra skolingi savo egzistenciją ne kokių pamišusių ideologų idėjoms, bet geležinių Gamtos dėsnių žinojimui ir taikymui. **I:11**

... Būtent gyvybei turi tarnauti visi dalykai. **I:8**

II: RASĖ

Visi nutikimai pasaulio istorijoje yra tiesiog rasinio savęs išsaugojimo išraiškos geraja, arba blogaja prasme. **I:11**

Vidinė tautų prigimtis visada nulemia būdą, kokius padarinius turės išorinės įtakos. Kas vienus veda prie badavimo, kitus ištreniruoja sunkiam darbui. **I:11**

Tas, kas nėra geros rasės, šiame pasaulyje yra atmata. **I:11**

... Rasinė pasaulėžiūra randa žmonijos svarbą jos pagrindiniuose rasiniuose elementuose. Iš principo ji mato valstybę tik kaip priemonę tikslui ir tą tikslą suvokia kaip rasinę žmogaus egzistenciją. Taigi, ji jokių būdu netiki rasių lygybe, bet, kartu su jų skirtumais, ji pastebi jų aukštesnę ir menkesnę vertę ir jaučiasi įsipareigojusi, per šitas žinias, skatinti geresniųjų ir stipresniųjų pergalę ir reikalauti prastesniųjų ir silpnesniųjų paklusnumo, sutinkant su amžinąja Valia, kuri valdo šią visatą. Taigi, iš principo, ji priima pagrindinę aristokratinę Gamtos idėją ir tiki šio dėsnio galiojimu iki paskutiniojo individo. Ji tiki žmonijos idealizavimo būtinybe, kurią pati mato kaip vienintelę žmonijos egzistencijos prielaidą. Bet ji negali suteikti teisės egzistuoti net etinei idėjai, jeigu ši idėja sudaro grėsmę aukštesnės etikos gyvybės nešėjų rasiniam gyvenimui; nes išsigimusiam ir negridizuotame pasaulyje visos to, kas žmogiškai gražu ir kilnu, koncepcijos, kaip ir idealizuotos žmonijos ateities idėjos, būtų prarastos amžinai. **II:2**

Visi dideli šių dienų klausimai yra akimirkos klausimai ir sudaro tik konkrečių priežaščių padarinius. Tačiau tik viena iš jų turi pastovią svarbą: rasinio nacijos išlikimo klausimas. **I:12**

Viskas šioje Žemėje yra tobulintina. Kiekvienas pralaimėjimas gali tapti pasekančios pergalės tėvu, kiekvienas pralaimėtas karas, vėlesnio

atgimimo priežastimi, kiekvienas sunkumas – žmogiškosios energijos apvaisinimu; ir iš kiekvienos priespaudos gali ateiti naujas didingas atgimimas – kol kraujas vis dar išlaikytas grynas. **I:11**

Germaniškasis Amerikos žemyno gyventojas, kuris išliko rasiškai grynas ir nemaišytas, pakilo būti jo valdytoju; jis liks valdytoju tol, kol jis netaps kraujo išniekinimo auka. **I:11**

Nuodėmė prieš kraują ir prieš rasę yra originalioji šio pasaulio nuodėmė ir tos žmonijos, kuri jai pasiduoda, galas. **I:10**

*Ne, yra tik viena švenčiausioji žmogiškoji teisė ir ši teisė yra, tuo pačiu, švenčiausioji pareiga, tai yra: užtikrinti, kad kraujas būtų išlaikomas grynas ir, išsaugojant geriausiąją žmoniją, sukurti galimybę kilnesniam šių būtybių vystymuisi. **II:2***

Rasinė valstybė turi, taipogi, pradėti kelti santuoką iš pastovaus rasės išniekinimo lygmens ir jai suteikti pašventinimą institucijos, kuri yra pašaukta sukurti Viešpaties atvaizdus, o ne pabaisas vidurkyje tarp žmogaus ir beždžionės. **II:2**

Nes Dievo valia davė žmonėms jų formą, jų būvį ir sugebėjimus. Tas, kuris naikina Jo darbą, skelbia karą Viešpaties kūriniui ir šventajai Valiai. **II:10**

Tas, kuris drįsta pakelti ranką prieš aukščiausiąjį Viešpaties atvaizdą, nusideda prieš geranorišką šio stebuklo Kūrėją ir prisideda prie išvijimo iš rojaus. **II:1**

III: BENDRUOMENĖ

Instinktas išsaugoti savo paties rūšį yra pirminė žmonių bendrijų susikūrimo priežastis. **I:4**

Nacionalinio orumo išugdymo tautoje klausimas yra, tarp kitų dalykų, pirmiausia sveikų socialinių sąlygų sukūrimo, kaip galimybių šviesti individą, klausimas. Nes tik tie, kurie buvo mokykloje ir ugdytame, išmoka žinoti kultūrinę, ekonominę, bet virš visko, politinę savo pačių Tėvynės didybę, gali gauti ir gaus vidinį pasididžiavimą, priklausantį tokiai tautai. **I:2**

Socialinė veikla niekada ir jokių būdu negali matyti savo užduotį tuščiuose gerbūvio programuose, absurdiškose, kaip ir nenaudingose, bet verčiau pagrindinių trūkumų mūsų ekonominiame ir kultūriniame gyvenime, kurie bet kokių atvejų gali vesti prie individo nuvertėjimo, panaikinimo. **II:2**

*Socialinis siekimas... jokių būdu negali reikalauti padėkos, nes jo funkcija yra ne dalinti paslaugas, bet atkurti teises. **I:2***

Iš tiesų, galimybė išsaugoti sveiką žemdirbių bendruomenę kaip visos nacijos pagrindą niekada negali būti vertinama per daug aukštai. Daugelis šių dienų bėdų paprasčiausiai yra nesveikų santykių tarp mūsų kaimų ir miestų populiacijų, pasėkmė. Solidi atsarga smulkių ir vidutinių ūkininkų visais laikais buvo geriausia apsauga prieš socialines negandas, kokias turime šiandien. **I:4**

Rasinė valstybė turės priėti prie iš pagrindų kitokio požiūrio į darbo koncepciją. Ji, jeigu prireiks, bet per amžius truksiantį švietimą, turės sulaužyti neapykantos fiziniam darbui nesamone. Iš principo ji vertins žmogų ne pagal jo darbo rūšį, bet jo pasiekimo formą ir kokybę. **II:2**

Žmogaus įvertinimas turi būti pagrįstas tuo būdu, kaip jis vykdo jam patikėtą užduotį. Nes veiksmas, kurį atlieka individas, yra ne jo egzistencijos tikslas, o priemonė jo siekti. Yra svarbiau, kad jis tobulintų ir tautintų save, kaip žmogų, bet tai jis gali daryti tik savo kultūrinės bendruomenės rėmuose, kuri visada turi būti ant valstybės pagrindų. Jis turi prisidėti prie šio pamato išsaugojimo. Šio prisidėjimo forma yra nulemta Gamtos; jo pareiga yra tiesiog su sąžiningomis pastangomis bendruomenei gražinti tai, kas jam yra duodama. Tas, kuris tai daro, nusipelno aukščiausiojo vertinimo ir aukščiausiosios pagarbos. **II:2**

Sąžiningas darbas, nesvarbu koks, niekada nėra gėdingas. **I:2**

Kiekvieno nacionalsocialisto atsidavimas yra pademonstruotas uolumo ir sugebėjimo įvykdyti rasinės bendruomenės jam patikėtą darbą. **II:13**

IV: IDEALIZMAS

Gryniausias idealizmas nesamoningai yra tapatus giliausiajam žinojimui. I:11

Kaip yra reikalinga toliau suvokti, kad idealizmas nėra nereikalingų jausmų išraiška, Bet iš tiesų jis buvo ir yra, ir visada bus to, ką mes vadiname žmogiškąja kultūra, prielaida, taip pat, kad jis vienintelis sukuria „žmogaus“ koncepciją. Šiam vidiniam požiūriui arijas yra skolingas savo poziciją pasaulyje ir jam pasaulis yra skolingas žmogų. Nes tik jis vienas iš gyvos dvasios suformavo kūrybinę galią, kuri, su unikaliu brutalaus kumščio ir intelekto genijaus suporavimu, sukūrė žmogiškosios kultūros paminklus. I:11

Arijas yra didžiausias ne savo protiniais sugebėjimais, kaip tokiais, bet savo valingumo atiduoti visus savo gebėjimus bendruomenei apimtimi. Jame savęs išsaugojimo instinktas pasiekė savo kilniausiąją formą, nes jis savanoriškai (valingai) subordinuoja savo ego didesnės visumos gyvenimui ir, jei valanda reikalauja, net jį paaukoja. I:11

Iš viso, be savo idealistinio požiūrio, net geriausios proto sritys teliktų intelektu, kaip tokiu – išorine išvaizda be vidinės vertės ir niekada kūrybinės galios. Bet, kadangi tikras idealizmas yra niekas daugiau kaip individo gyvenimo interesų subordinavimas didesniajai visumai ir, savo ruožtu, yra visokiausių organizacinių formų sukūrimo sąlyga. Jis, savo giliausiose gelmėse, yra susijęs su aukščiausiaja Gamtos valia. Vien jis veda žmones į savanorišką jėgos ir stiprybės pripažinimą ir taip juos padaro Tvarkos, kuri veikia ir formuoja visą visatą, dalelimis. **I:11**

Savo gyvybės atidavime dėl bendruomenės egzistencijos slypi visos pasiaukojimo prasmės karūna. Tik tai neleidžia tam, ką pastatė žmogiškos rankos, būti perverstam žmogiškų rankų, arba sunaikintam Gamtos. **I:11**

Kai tik egoizmas tampa tautos valdovu, tvarkos vadžios yra atleistos ir, savo pačių džiaugsmo paieškoje, žmonės nukrenta iš dangaus į tikrą pragarą. **I:4**

Iš tiesų, mes taipogi teigiame, kad žmogus gyvena ne tik, kad tarnautų aukštesniems idealams, bet, kad atvirkščiai, tie idealai taip pat sudarytų prielaidą jo paties, kaip žmogaus, egzistencijai. **II:2**

V: KULTŪRA

Rasių klausimas suteikia raktą ne tik pasaulio istorijai, bet taip pat ir visai žmogiškosios kultūros istorijai. **I:12**

Viskas, kuo mes šiandien žavimės šioje Žemėje – mokslas ir menas, technologija ir išradimai – yra vien kelių tautų ir galbūt originaliai, *vienos* rasės, kūrybinis produktas. Nuo jų priklauso visos šios kultūros egzistencija. Jeigu jos žus, Žemės grožis nugrius į kapą su jomis. **I:11**

Jeigu mes padalintumėme žmoniją į tris dalis – kultūros kūrėjus, kultūros nešėjus ir kultūros naikintojus – tik arijas būtų laikomas pirmosios grupės atstovu. **I:11**

Visa žmogiškoji kultūra, visi meno, mokslų ir technologijų pasiekimai, kuriuos šiandien matome priešais save, yra beveik išskirtinai arijų kūrybinis produktas. **I:11**

Visos didžiosios senovės kultūros mirė tik dėl to, kad originaliai kūrybingoji rasė išmirė nuo kraujo užnuodijimo. **I:11**

Jeigu šiandien, pavyzdžiui, Žemė būtų sudrebinta kažkokio tektoninio įvykio ir iš vandenynų potvynių iškiltų nauji Himalajai, per visą katastrofą būtų sunaikinta visa žmonijos kultūra. Nebeegzistotų jokia valstybė, būtų išnykusios tvarkos vadžios, tūkstantmečių vystymosi dokumentai būtų sunaikinti – teliktų vienintelis didelis lavonų laukas, padengtas vandens ir purvo. Bet jei iš šio baisybės chaoso būtų išlikę net keli rasės, pajėgios kultūrai, žmonės – po jų apsigyvendinimo Žemė – jei tik po tūkstančio metų – vėl paliudytų žmogiškąją kūrybinę galią. Tik paskutinis kultūrai pajėgios rasės ir jos individualių narių sunaikinimas Žemę paliktų amžinai tuščią. **II:2**

VI: ASMENYBĖ

Rasinė filosofija yra iš pagrindų atskirta nuo marksitinės filosofijos tuo faktu, kad ji ne tik pastebi rasės vertę, bet, kartu su ja, asmenybės svarbą, kuri, taipogi, sudaro vieną iš jos visos struktūros ramščių. **II:4**

Taigi, principu, ji priima pagrindinį Gamtos principą, ir tiki, šio dėsnio galiojimu iki paties paskutiniojo individo. Ji mato ne tik skirtingą rasių vertę, bet ir skirtingą individualių žmonių vertę. Iš masės ji ištraukia žmogaus svarbą ir taip, priešingai marksizmui, su jo disorganizuojančiu efektu, ji veikia organizuojančiu būdu. **II:1**

Judėjimas turi kiekvienu būdu skatinti pagarbą asmenybei. Jis turi

niekada nepamiršti, kad asmeninėje vertėje slypi visko, kas žmogiška, vertė; kad kiekviena idėja ir kiekvienas pasiekimas yra vieno žmogaus kūrybinės jėgos pasiekimas ir, kad žavėjimasis didybe sudaro ne tik pagarbos atidavimą vėliau minėtam dalykui, bet taip pat sukuria vienijančią ryšį tarp dėkingųjų. **I:12**

Yra ne masė, kuri išranda ir ne dauguma, kuri organizuoja, ar galvoja, bet visuose dalykuose, visada tik individualus žmogus, asmenybė. **II:4**

Dauguma niekada nepakeis žmogaus. **I:3**

Atsisakyti pagarbos atidavimo didžiai dvasiai reiškia didžiulių jėgų, kurios kyla iš didžių vyrų ir moterų, atsisakymą. **I:12**

*Kai žmonių širdys dūžta ir žmonių dvasios yra neviltyje, tada iš praeities prieblandos, didieji priespaudos ir rūpeščio, gėdos ir vargo, dvasinės vergijos ir fizinių suvaržymų užkariautojai žiūri žemyn į juos ir ištiesia savo amžinąsias rankas vilties netekusiems mirtingiesiems. Bėda tautai, kuri yra susigėdusi jas paimti. **I:2***

VII: ŠVIETIMAS

Rasinė valstybė turi pertvarkyti ugdomąjį darbą pirmiausia ne infuzuoti sausas žinias, bet plėtoti visiškai gerus kūnus. Protinių sugebėjimų mokymas yra tik antraeilis. Ir čia vėl turi būti atkreiptas dėmesys į charakterio, ypač stiprios valios vystymą ir pasiryžimo ugdymą, sujungtą su treniravimu džiaugsmingame atsakomybės jausme ir tik paskui, į akademinį mokymą. **II:2**

*... Žmogus su menku akademinio išsilavinimu, bet fiziškai geras, su geru, stipriu charakteriu ir pripildytas džiaugsmingo pasiryžimo ir valios galios, rasinei bendruomenei yra vertas daugiau, negu gudrus ištižėlis. **II:2***

... Ilgainiui, geras protas tegali gyventi gerame kūne. **II:2**

*Ištikimybė, pasiaukojimo dvasia, laisvė, yra vertybės, kurių didžiai nacijai visiškai reikia ir kurių plėtojimas mokykloje yra svarbesnis, negu dalis dalykų, kurie dabar sudaro mūsų programas. **II:2***

Ir taip rasinė valstybė, savo edukaciniame darbe, turi šonas į šoną su fiziniu rengimu, dėti aukščiausią rūpestį į charakterio rengimą. **II:2**

*Be šito, yra rasinės valstybės uždavinys pasirūpinti, kad pasaulio istorija pagaliau būtų rašoma iš pozicijos, kurioje rasinis klausimas yra pakeltas į vyravimą. **II:2***

*Viso rasinės valstybės ugdomojo ir rengiamojo darbo karūna turi būti išdeginti rasinę sąmonę ir rasiinį jausmą į instinktą ir intelektą, į širdį ir protą jaunimo, patikėto jai. Joks berniukas ir jokia mergaitė negali palikti mokyklos, jiems neišaiškinus kraujo grynumo realizacijos, reikšmės ir esmės. **II:2***

VIII: PRIEŠAS

Galingiausias arijo priešininkas yra įkūnytas žydijoje. **I:11**

Jis yra ir išlieka amžinu parazitų parazitų, kuris, kaip nuodinga bacila, plinta tol, kol palankios sąlygos jį kviečia. Ir jo būvimo efektas yra irgi kaip visų siurbėlių: kad ir kur jis pasirodo, vietinė tauta, po ilgesnio, ar trumpesnio laiko, miršta. **I:11**

Egzistencija priverčia žydą meluoti ir meluoti pastoviai, taip pat, kaip ji priverčia šiaurės kraštų gyventojus dėvėti šiltus drabužius. **I:11**

Ar buvo bent viena purvo, ar begėdiškumo forma, ypač kultūriniame gyvenime, be nei vieno žydo, prisidėjusio prie jos? Jeigu atsargiai pjauni į tokį pūlinį, rasi, kaip lervą pūvančiame kūne, dažnai šviesos nustebinamą žydėlį. **I:2**

... Niekas neturi būti nustebintas, jeigu, tarp mūsų žmonių, velnio personifikacija, kaip viso blogio simbolis, užima savo vietą gyvoje žydo formoje. **I:11**

Žydiškoji marksizmo doktrina atmeta aristokratinį Gamtos principą ir amžinąją galios ir jėgos privilegiją pakeičia į skaičių masę ir jų negyvą svorį. Taip ji neigia asmeninę vertę, neigia tautos ir rasės svarbą ir taip iš žmonijos atima prielaidą jos egzistencijai ir kultūrai. Kaip visatos pagrindas, ji privestų prie bet kokio intelektualiai suvokiamos tvarkos galo... Jeigu, su savo marksistinio tikėjimo pagalba, žydija yra pergalinga prieš pasaulio tautas, jos karūna bus žmonijos laidotuvių vainikas ir ši planeta vėl, kaip kadaise darė milijonus metų, judės per erdvę be žmonių.

Taigi šiandien aš tikiu, kad aš veikiu pagal Visagalio Kūrėjo valią: *gindamasis nuo žydijos, aš kovuju už Viešpaties darbą.* **I:2**

Su žydija negali būti sutarčių sudarinėjimo, bet tik kietas „arba, arba“. **I:7**

Juk rasiškai gryna tauta, samoninga savo kraujo atžvilgiu, niekada negali būti pavergta žydijos. Šiame pasaulyje ji amžinai tebus niekšų valdovė. **I:11**

IX: KOVA

Tie, kurie nori gyventi, tegul kovoja; ir tie, kurie nenori kovoti šiame amžinos kovos pasaulyje, nėra nusipelnę gyventi. **I:11**

Šis pasaulis nėra bailioms tautoms. **I:3**

Yra mūsų pareiga informuoti visus ištižėlius, kad tai paprasčiausias klausimas, būti, ar nebūti. **I:2**

Pergalė amžinai ir išskirtinai slypi puolime. **II:2**

Prieš tuos, kurie su mumis susiremia jėga, mes ginsime save su jėga.
I:12

Teroras tegali būti sulaužytas teroro. **I:12**

Kliūtys egzistuoja ne tam, kad joms būtų pasiduota, bet verčiau būti sulaužytomis. **II:2**

Tas, kuris pirmas iš Lemties reikalauja sėkmės garanto, automatiškai atsisako visos herojiško poelgio idėjos. **II:2**

Bet būtent šiame tariamame mūsų didžios kovos beviltiškume slypi mūsų tikslo didybė, kaip ir mūsų pasisekimo galimybė. Kovos šūkis, kuris arba iš pat pradžios atbaido menkas dvasias, arba greitai jas priverčia netekti vilties, bus signalas tikrų kovojančių prigimčių susirinkimui... *Tik geriausieji kovotojai žengs pirmyn. Ir šioje atrankoje slypi sėkmės garantija.* **II:2**

Pasaulio istorija yra kuriama mažumu, kai ši skaitlinė mažuma įkūnija valios ir pasiryžimo daugumą. **II:2**

Niekas negali abejoti, kad šis pasaulis vieną dieną bus atiduotas žiauriausioms kovoms už žmonijos egzistenciją. Pabaigoje triumfos tik polinkis savęs išsaugojimui. Po juo yra taip vadinama žmonija – ta kvailumo, bailumo ir „viską žinančio“ paikumo mišinio išraiška – sutirps kaip sniegas po kovo saulę. Žmonija išaugo didi amžinoje kovoje ir tik amžinoje taikoje ji pražus. **I:4**

Visagalis Dieve, kai laikas ateis, palaimink mūsų ginklus, būk teisingas, kaip Tu visada buvai, teisk dabar, ar mes nusipelnome savo laisvės, Viešpatie, palaimink mūsų mūšį! **II:13**

X: JUDĖJIMAS

Į supuvusį ir bailų buržuazinį pasaulį ir į triumfuojančią marksistinės užkariavimų bangos maršą žengė naujas galios fenomenas, kuris ties vienuolikta valanda sustabdytų pražūties vežimą. II:1

Metu, kai viena pusė, apsiginklavusi visais pasaulėžiūros ginklais, kad ir tūkstanteriopai nusikalstamais – ruošiasi šturmuoti egzistuojančią tvarką, kita pusė gali pasipriešinti tik jeigu ji apsišarvuoja save naujo tikėjimo formomis... ir silpną, bailių gynybą paverčia drąsaus ir brutalaus puolimo kovos šūkiu. II:1

Didžios atsinaujinančios idėjos nebuvimas visais laikais reiškia kovinės jėgos apribojimą. Tvirtas tikėjimas teise panaudoti net brutaliausius ginklus visada yra susietas su fanatiško tikėjimo revoliucinės Naujosios Tvarkos pergale šioje Žemėje būtinybe, egzistencija. II:9

Mes Svastikoje matome misiją dėl kovos už ariškosios žmonijos pergalę ir, tuo pačiu, už kūrybinio darbo pergalę... II:7

Kiekvienas žmogus turi žinoti, kad naujasis Judėjimas gali pasiūlyti garbę ir šlovę tik ateities kartų akyse, bet dabartyje - nieko. I:3

... Judėjimas, kuris nori atnaujinti pasaulį, turi tarnauti ne akimirkai, o ateičiai. II:6

Čia gali būti nustatyta, kad didžiausios ir labiausiai išliekančios sėkmės istorijoje yra linkusios, didžiąja dalimi, būti tos, kurios, savo pradžiose, surado mažiausiai supratimo, nes jos stovėjo aštriausiame konflikte su pagrindinę viešąją nuomone, savo veiksmais ir savo valia. II:6

Mes, nacionalsocialistai, kaip naujos gyvenimo filosofijos atstovai, niekada negalime remtis taip vadinamais „priimtais faktais“, ir tuo pačiu, klaidingais. Jeigu mes taip darytumėme, mes nebūtumėme didžios, naujos idėjos atstovai, o šiandieninės melagystės prisitaikėliai. II:2

Mes, nacionalsocialistai, turime niekada jokiais aplinkybėmis neprisidėti prie įprasto mūsų buržuazinio pasaulio „valio patriotizmo“. II:14

Judėjimo ateitis yra įtakojama fanaticizmo – taip, netolerancijos, su

kuria jo remėjai jį palaiko kaip vienintelį teisingą judėjimą ir stumia jį prieš kitas panašaus tipo formas. **I:12**

Teturėtų būti vienas judėjimas vienam tikslui. **II:8**

*Ir čia slypi misija nacionalsocialistiniam judėjimui. Jis turi mokyti žmones nesureikšminti smulkmenų ir žiūrėti į didžiausius dalykus, neišsisklaidyti dėl nesvarbių dalykų – ir niekada nepamiršti, kad tikslas, už kurį mes šiandien turime kovoti, yra pati mūsų tautos egzistencija ir vienintelis priešas, kuriam mes turime smogti, yra ir išlieka ta galia, kuri iš mūsų plešia šią egzistenciją. **II:13***

Visi Judėjimo ir jo individualių narių persekiojimai, visi kriminalizavimai ir keiksnojimai buvo bejėgiai jam pakenkti. Jo idėjų teisingumas, jo valios grynumas, jo remėjų savęs pasiaukojimo dvasia, leido jam išeiti iš visų represijų stipresniam, negu bet kada. Jeigu mūsų esamos parlamentinės korupcijos pasaulyje, jis tampa labiau ir labiau sąmoningas dėl giliausios savo kovos esmės, jaučia save esant ne tik gryniausia rasės ir asmenybės vertės išraiška ir veda save atitinkamai, jis, beveik su matematiniu užtikrintumu, vieną dieną pergalingai išeis iš šios kovos. **II: Epilogas**

XI: VALSTYBĖ

Valstybė yra priemonė tikslui. Tikslas slypi fiziškai ir psichiškai

vienalytės visuomenės išsaugojime ir tobulėjime. Šis išsaugojimas, visų pirma, reiškia egzistenciją kaip rasę, taipogi laisvą visų šios rasės jėgų tobulėjimą. II:2

Taigi, aukščiausioji rasinės valstybės paskirtis yra rūpestis tų pirminių rasinių elementų, kurie duoda kultūrą ir kuria aukštesnios žmonijos grožį ir orumą, išsaugojimas. Mes, kaip arijai, tegalime suvokti valstybę kaip gyvą tautos organizmą, kuris ne tik užtikrina konkrečios tautos išlikimą, bet, per jos dvasinių ir idealių gebėjimų vystymą, veda ją į aukščiausiąją laisvę. II:2

Rasinė valstybė... turi pastatyti rasę į viso gyvenimo centrą. II:2

Aukščiausiasis žmogiškosios egzistencijos siekis nėra valstybės išsaugojimas, tuoliau, valdžios, bet rasės išsaugojimas. I:3

Jeigu, per valdžios galios priemones, tauta yra vedama link savo sunaikinimo, tada sukilimas yra ne tik kiekvieno tokios tautos nario teisė – tai yra jo pareiga. I:3

Juk ilgainiui valdymo sistemos yra išlaikomos ne per jėgos spaudimą, bet per tikėjimą jų gerumu ir teisingumu, su kuriuo jos gali atstovauti ir ginti konkrečios tautos interesus. I:10

Geriausia konstitucija ir geriausia valdymo forma yra ta, kuri padaro, kad geriausieji protai natūraliai pasiektų dominuojančios svarbos poziciją ir įtaką visuomenėje. II:4

Pradedant mažiausia bendruomenine grupe ir baigiant aukščiausiaja visos nacijos vadovybe, valstybė turi savo organizacijoje įtvirtinti asmenybės principą. II:4

Šis principas – visiška atsakomybė, besąlygiškai suporuota su visišku autoritetu – galiausiai išauginsiantis vadovų elitą – šią dieną, tiame neatsakingos demokratijos amžiuje, yra visiškai nesuprantamas. II:4

Atmesdamas asmeninio autoriteto principą ir pakeisdamas jį laikinos minios skaičiais, parlamentinis daugumos valdžios principas nusideda

prieš pagrindinę Gamtos aristokratinę idėją... **I:3**

Greičiau kupranugaris pralys pro adatos akutę, negu didis žmogus bus „atrastas“ per rinkimus. **I:3**

Ir ne daugiau, kaip šimtas tuščių galvų sudaro išmintingą žmogų, tepakiltų herojiškas sprendimas iš šimto bailių. **I:3**

Šiandienos Vakarų demokratija yra marksizmo pirmtakė, be kurios jis būtų neįsivaizduojamas. Ji pasaulio marui suteikia kultūrą, kurioje gali plisti jo bakterijos. **I:3**

XII: NAUJOJI TVARKA

Tačiau šis pasaulis užtikrintai juda link didžios revoliucijos. Ir klausimas tegali būti, ar ji bus skirta ariškosios žmonijos naudai, ar parazituojančiosios žydijos pranašumui. Rasinė valstybė turės užtikrinti, kad, per tinkamą jaunimo švietimą, ji vieną dieną įgytų rasę, pribrendusią paskutiniems ir didžiausiems sprendimams šioje žemėje. II:2

Gali būti, kad šiandien auksas tapo vieninteliu gyvenimo valdovu, bet laikas ateis, kai žmonija vėl nusilenks prieš aukštesnįjį Dievą. II:2

Žinoma, vargana šiandienos piliečių armija niekada šito nesupras. Jie iš šito juoksis, arba judins savo kreivus pečius ir murmės savo amžiną pasiteisinimą: „Tai būtų labai gražu, bet tai negali būti įgyvendinta!“ Tiesa, su jumis tai negali būti įgyvendinta – jūsų pasaulis nėra to vertas. Jūs žinote tik vieną rūpestį: savo asmeninį gyvenimą ir tik vieną dievą – savo pinigus. Bet mes nesikreipiame į jus, o į didžiulę armiją tų, kurie yra tokie neturtingi, kad jų asmeninis gyvenimas jiems negali reikšti aukščiausiojo džiaugsmo pasaulyje – į tuos, kurie nemato valdančiojo savo egzistencijos principo aukse, bet kituose dievuose. II:2

Tačiau mes nesame tokie naivūs, kad tikėtume, kad kada nors būtų įmanoma atnešti tobulą erą. Bet tai nei vieno iš mūsų neatleidžia nuo pareigos kovoti prieš pastebėtus trūkumus, nugalėti silpnynes ir siekti idealo. II:2

Ir vėl nacionalsocialistinis judėjimas turi įvykdyti didžiausią siekį: jis turi atverti žmonių akis kitų nacijų atžvilgiu ir turi jiems vėl ir vėl priminti tikrąjį mūsų šiandieninio pasaulio priešą. Vietoje neapykantos prieš arijus – nuo kurių mus beveik viskas gali skirti – bet su kuriais mes vis tiek esame susieti bendro kraujo, ar didžios giminingos kultūros linijos, jis turi šauktis visuotinės rūstybės prieš bjaurųjį žmonijos priešą, kaip tikrąjį mūsų kentėjimo pradininką. Jis turi pasirūpinti, kad, bent mūsų šalyje, mirtinasis priešas būtų pastebėtas ir, kad kova prieš jį taptų švytinčiu šviesesnio laiko simboliu, parodyti kitoms nacijoms kelią į supriešintos ariškosios

žmonijos išganymą. II:13

Mes negalime leisti didesniajai rasinei bendruomenei būti skirtumų tarp pavienių tautų būti suplėšytai į šipulius. Kova, kuri vyksta šiandien, yra labai didiems tikslams. Kultūra, sujungianti tūkstantmečius ir priimanti heleniškuosius ir germaniškuosius pasaulius, yra kovojanti už savo egzistenciją. II:2

Rasinėje valstybėje rasinė filosofija pagaliau turi atnešti kilnesnį amžių, kai žmonės nebebus susirūpinę šunų, arklių ir kačių veisimu, bet paties žmogaus pakilimu – amžių, kuriame vienas žinančiai ir tyliai atsisako, o kitas džiaugsmingai aukojasi ir duoda. II:2

Taigi, rasinė pasaulėžiūra atitinka giliausiąją Gamtos valią, kadangi ji atkuria tą laisvą jėgų žaismą, kuris turi privesti prie pastovaus tarpusavio aukštesniojo dauginimosi, kol pagaliau geriausioji žmonija, paėmusi visą šią Žemę, turės laisvą kelią veiklai srityse, kurios iš dalies slypi virš jos ir, iš dalies, už jos. II:1

Mes visi jaučiame, kad tolimoje ateityje žmonija susidurs su problemomis, kurias tik aukščiausioji rasė – tapusi viešpataujanti ir remiama viso gaublio priemonėmis ir galimybėmis – bus pajėgi įveikti. II:1

Valstybė, kuri, šiame rasinės taršos amžiuje paskiria save rūpintis geriausiais rasiniais elementais, vieną dieną turės tapti Žemės valdove. Tegul mūsų Judėjimo šalininkai niekada šito nepamiršta, jeigu kada nors aukų dydis turėtų juos priversti daryti neramų palyginimą su galimais rezultatais. II:Epilogas

